

[Mette Madsen.]

tids, at problemet bliver løst i næste folketings-samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 60.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini-steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m.v.).

(Lovforslag nr. L 166. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillægsbetænkning 25/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Ja, man skal jo omtale dette ændringsforslag, men det, jeg har at sige om det, er ikke noget godt. Jeg synes, det er noget af det mest ejendommelige, vi endnu har set i denne retning. Jeg troede egentlig, at man i fremskridtspartiet var klar over, at man herinde kunne få juridisk assistance til udarbejdelse af eventuelle ændringsforslag, såfremt man udtrykte ønske om det. Som ændringsforslaget nu foreligger, kan det efter min opfattelse ikke vedtages, i alle tilfælde ikke hvis respekten for folketinget skal bevares.

Partiet foreslår § 11, stk. 1, i ATP-loven ændret, og så glemmer man totalt – eller overlader det måske til andre kræfter – at denne ændring automatisk vil kræve ændringer i §§ 12, 13 og 14 i ATP-loven. Det er lovsjusk, så det batter noget, og jeg vil bare gerne understrege, at vi bestemt må tage afstand fra dette ændringsforslag, også, som jeg sagde det før,

fordi ændringer i ATP-loven først bør drøftes med ATPs ledelse.

Glistrup (FP):

Det er direkte forkert, når den foregående ordfører siger, at der er nogen som helst grund til at ændre i §§ 12, 13 og 14. Vi har haft den fornødne juridiske assistance, og den måde, man har fremsat forslaget på er juridisk helt i orden. Det eneste, det drejer sig om, er det rent politiske holdningsspørgsmål, og det er jo et problem, som de fleste af os, der sidder her i salen, i mere end en halv snes år jævnlig har haft lejlighed til at høre om ved politiske møder. Det er jo nogenlunde hverdagskost, at der dukker en spørger op og stiller spørgsmålet: Hvad synes den, der nu er taler ved det politiske møde den aften, om, at enkemænd ikke har de samme pensionsrettigheder, som enker har i henhold til ATP-reglerne? Hertil er der nogle, der siger: Det synes vi er helt i orden. Det er uværdigt for skabningens herre sådan pludselig at skulle dysses ned til, at han skal have pension efter noget så inferiørt som hans vedhængende ægtefælle, og derfor kan det ikke være rigtigt at indføre en enkemandspension, der vil være en degradering af mandkønnet. Man har også hørt synspunkter om, at manden da nok skal kunne klare sig selv, og andre betragtninger, og det er da helt i orden, at man har den holdning.

Der er andre mere fremskridtsbevidste folk, og dertil hører fremskridtspartiet selvfølgelig, som siger: Det rigtige må være at betragte folk som mennesker og at ligestille mennesker, og der er ingen grund til at gøre nogen som helst forskel på, om man er mand eller kvinde. De må have de samme rettigheder og de samme forpligtelser.

Der er nogle, der har de synspunkter, og det er det, som dette ændringsforslag alene drejer sig om. Vi har netop ikke villet forkvakle det hele på den måde, som hr. Erling Dinesen var tilbøjelig til at ville lokke os til ved også at foreslå ændringer i §§ 12 og 13. For at det skal være enkelt og klart for ethvert medlem herinde, når man skal tage stilling, drejer det sig kun om dette: skal manden ligestilles med kvinden, eller skal kvinden ligestilles med manden, eller skal man gøre det på den måde, som man har gjort traditionelt, at man gør forskel på kønnene? Det er alene det, som lægges frem til afstemning nu.

Når hr. Erling Dinesen var inde på, at det